

HOMILIE VIJFDE ZONDAG DOOR HET JAAR - B

Men kan regelmatig een programma op de tv zien, hoe een journalist een bewindsman of -vrouw een dag volgt met microfoon en camera. "Wat doet u de hele dag, hoe ziet uw dag eruit?" is de onderliggende vraag. Vandaar dat wij zien, hoe deze hoogwaardigheidsbekleder van afspraak naar afspraak snelt, een vergadering voorziet, een journalist te woord staat, stukken doorneemt, en tenslotte nog een avondbijeenkomst moet bezoeken. Kortom: Zijn afspraken, zijn bezigheden, zijn verplichtingen.

Zo zou men het evangelie van vandaag kunnen beschouwen als een dag uit de agenda van Jezus. Men kan vernemen, hoe Jezus zijn dag invult met zijn taak om het Rijk Gods te verkondigen in een gebroken wereld, die lijdt onder ziekte en pijn, onder verdriet en angst. Jezus stelt tekenen van heil. Hij laat de mensen even iets ervaren van een haast hemelse situatie, als er geen ziekte en pijn meer is, geen droefheid en rouw. Hij geneest de schoonmoeder van Petrus en vele anderen, die aan allerlei kwalen en ziekten leden. Heel de stad trok naar Hem uit. Indrukwekkend, een uitkomst, zo'n mens.

Jezus brengt heil in een gebroken wereld, een wereld van mensen die allen dagelijks hun kruisje voelen, de een meer en de ander minder. Hij brengt heil aan mensen, die ten einde raad zijn en die zich herkennen in de woorden van de arme man Job uit de eerste lezing uit het OT: "Moet een mens niet zwoegen op aarde, dagen maken als een dagloner? 's Avonds denk ik, wanneer wordt het morgen? 's Morgens denk ik, wanneer wordt het avond? En zolang het licht is, ben ik ziek van onrust?" Hoevele mensen van de tijd van Jezus en hoeveel mensen uit de laatste eeuw hebben deze woorden van Job herkend als de verwoording van wat zij dagelijks ten diepste voelen, omdat het water hen tot de lippen gestegen is, het verdriet hen terneer drukt en alles hen teveel wordt. Mensen, die die zoals Job zelf vroom en oprecht leefden. Mensen die zich afvragen: "Waarom heb ik het verdiend? Waarom laat God mij in de steek.

De eeuwenoude woorden van Job blijven actueel. Ze klinken achter haast elke voordeur, luid of zacht. Ze worden gesproken door oud en jong. Ze klinken uit de monden van de vele vluchtelingen overal ter wereld. Zeker in de afgelopen zomer hebben wij de stromen van mensen gezien, die uit hun land verdreven werden. Wij zagen de ontredde gezichten van de vrouwen die van hun mannen en zonen werden gescheiden en elkaar nooit meer terugzagen. In deze gebroken wereld stelt Jezus zijn tekenen van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde en bevrijdt Hij mensen uit de macht van het kwaad. Ook nu wil hij heil brengen en de gebroken situatie weer heel maken.

Wij zien Jezus graag op deze manier bezig met zieken en lammen en kreupelen. Ook de mensen van zijn tijd. Van alle kanten brachten zij hun zieken samen, opdat Hij ze zou genezen. Een echt menselijke Jezus. Ze willen, dat Hij niet weggaat, want er zijn nog zoveel zieken. En als Jezus zich in de stilte heeft teruggetrokken, zoeken zij hem want de rij van zieken is nog zo lang. Maar wat doet Jezus? Hij zegt: "Laten wij ergens anders heen gaan, opdat ik ook daar kan gaan preken." Jezus laat de zieken ziek. De lammen verlamd en de blinden blind. Hij gaat bidden en preken. Onbegrijpelijk voor ons. Wat zouden wij zeggen van een kerk, die in staat zou zijn om ziekte en honger te beeindigen, maar die zich terugtrekt in eredienst en prediking. Jezus doet het. Want Hij wil niet enkel als een gebedsgenezer beschouwd worden. Hij is gekomen om mensen tot geloof en ommekeer te brengen. Hij wil niet alleen lichamelijke kwalen genezen. Hij wil ook medicijn aan ons geven voor ons ziekelijk egoïsme en hoogmoed, die de oorzaak zijn van de meeste ellende in deze wereld. Hij bestrijdt geen ziekteverschijnselen, maar de ziekte zelf. Zij wil ons genezen van onze hebzucht, als wij bezeten zijn van ons bezit. Als door onze hoogmoed de ander niet mag meetellen. Het is door de prediking van

Jezus, dat de wereld anders wordt, want de mens is zelf de oorzaak van zoveel pijn en verdriet door zijn egoïsme en hoogmoed. Blijde Boodschap betekent dan: wees niet zo bezorgd voor jezelf, maar durf te vertrouwen op God. Durf te geloven. Dat helpt een mens eveneens vooruit. Dat reden tot dankbare blijdschap.

Een dag uit de agenda van Jezus.